

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: N. M., proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o kasačních stížnostech žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 1. 2007, čj. 28 Az 31/2006-42, a proti usnesení téhož soudu ze dne 15. 3. 2007, čj. 28 Az 31/2006-55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 1. 2007, čj. 28 Az 31/2006-42, se odmítá.**
- II. Kasační stížnost žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 3. 2007, čj. 28 Az 31/2006-55, se odmítá pro nepřijatelnost.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Kasační stížností ze dne 8. 3. 2007 podanou k poštovní přepravě téhož dne se žalobce jako stěžovatel domáhal zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 20. 4. 2006, čj. OAM-1390/VL-10-K01-2005. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím byla stěžovatelova žádost o udělení azylu zamítnuta jako nedůvodná podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů; a současně bylo vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování dle § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel v kasační stížnosti požádal soud o ustanovení právního zástupce z řad advokátů. Krajský soud usnesením ze dne 15. 3. 2006, čj. 28 Az 31/2006-55, tuto stěžovatelovu žádost zamítl s odůvodněním, že kasační stížnost je návrhem, jenž zjevně nemůže být úspěšný (§ 35 odst. 7 ve spojení s § 36 odst. 3 s. ř. s.), neboť byla podána opožděně.

Stěžovatel následně brojil i proti tomuto usnesení krajského soudu podáním, jež lze vzhledem k jeho obsahu považovat za další kasační stížnost, v níž je uplatněn stížní důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Stěžovatel konkrétně namítá, že je nemajetný a že rozsudek krajského soudu ze dne 24. 1. 2007, čj. 28 Az 31/2006-42, mu byl zástupcem doručen dne 1. 3. 2007, ne tedy 14. 2. 2007, jak uvádí soud.

II.

Co se týče prvé kasační stížnosti, ze spisu krajského soudu se podává, že stěžovateli byl pro řízení o žalobě soudem ustanoven zástupcem advokát (usnesení ze dne 4. 10. 2006, čj. 28 Az 31/2006-22). Napadený rozsudek byl ustanovenému zástupci doručen dne 14. 2. 2007 (č. l. 47 spisu).

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí. Dle § 42 odst. 2 s. ř. s., má-li účastník zástupce, doučuje se pouze zástupci. V ustanovení § 40 s. ř. s. je zakotveno počítání času, přičemž dle odstavce 2 lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odstavce 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Jak je uvedeno výše, napadený rozsudek krajského soudu byl zástupci stěžovatele doručen dne 14. 2. 2007. Poslední den lhůty tak připadá na středu 28. 2. 2007, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost byla podána k poštovní přepravě až dne 8. 3. 2007 a byla tedy podána opožděně.

Proto Nejvyšší správní soud tuto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítl.

III.

Kasační stížnost proti usnesení krajského soudu, jímž byla zamítnuta stěžovatelova žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti byla podána včas a je kasační stížností přípustnou (§ 104 s. ř. s.). Soud se proto musel zabývat otázkou, jde-li o kasační stížnost přijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s., tedy posuzoval otázku, zda svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (k této otázce viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, publikováno pod č. 933/2006 Sb., či rozhodnutí ze dne 6. 12. 2006, čj. 3 Azs 68/2006-50, www.nssoud.cz).

Zásadní námitkou, kterou stěžovatel v kasační stížnosti uplatnil, je tvrzení, že rozsudek krajského soudu byl stěžovateli advokátem doručen dne 1. 3. 2007, a ne dne 14. 2. 2007, jak uvádí soud. Vzhledem ke skutečnostem a závěrům uvedeným v části II. odůvodnění tohoto rozhodnutí a k tomu, že doručení zástupci stěžovatele nebylo zpochybňováno, není tedy důvodu ani k pochybnostem o marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud se obdobnou otázkou zabýval v rozsudku ze dne 16. 10. 2003, čj. 2 As 34/2003-80 (www.nssoud.cz), kdy dospěl k závěru, že obdobná žádost stěžovatele nemůže být úspěšná, byla-li kasační stížnost podána opožděně. Nejvyšší správní soud k dané situaci poznamenává, že pouze takový výklad je v souladu se zásadou procesní ekonomie a hospodárnosti řízení.

Soud pouze na okraj podotýká, že komunikace advokáta s klientem včetně předávání písemností má probíhat v souladu se zákonem č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a navazujícími stavovskými předpisy, tedy zejména tak, aby byly chráněny a prosazovány oprávněné zájmy klienta (§ 16 odst. 1 zákona o advokacii), přičemž advokát má povinnost využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné (§ 16 odst. 2 cit. zákona). Z případných nedostatků v komunikaci advokáta s klientem či klienta s advokátem proto nemůže stěžovatel procesně nic výtěžit.

Lze proto shrnout, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, tudíž je nutno ji ve smyslu § 104a s. ř. s. považovat za nepřijatelnou a odmítnout.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. 5. 2007

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu